Bilan. 3. Gewandtheit, Geschicklichkeit, Schlauheit Hit. 1,92. स्त्रीणा-मशिजितपद्वम् Çin. 118.

परुपत्तिका (परु scharf + पत्त Blatt) f. eine best. Stande, = तुद्रचझु Rîćan. im ÇKDB.

पुरुपिर्णिका (परु scharf + पर्ण Blatt) f. eine best. Pflanze, = नीरिणी Rican. im CKDa.

पुराणी (wie eben) f. nach Ainslie 2,436 Bryonia grandis Lin., eine Curbitacee, AK. 2,4,5,3.

परुमत्त् (von परु) m. N. pr. eines Fürsten VP. 472 (im Ind. परु °, im Texte पत् °). पत्मावि (!) Våju-P. ebend. N. 47.

पर्मित्र (पर् + मित्र) m. N. pr. eines Fürsten VP. 478.

पद्धा m. N. pr. eines Råkshasa MBn. 3,16372.

युस m. N. pr. eines Fürsten Haniv. 6585. fg. 6642. Eine Hdschr. soll nach Langlois प्रयस lesen.

परोहज (पर + ওলো) n. = কুলান (m.) Çabdan. im ÇKDa. Sonnenschein Wils. nach ders. Aut. in der iten Aufl., Zelt (dieses wohl das richtige, in der 2ten Aufl.

परोलें Uṇhols. 1, 67. 1) = पर् Trichosanthes dioeca Roxb., eine Gurkenart; m. die Pflanze, n. die Frucht. AK. 2, 4, 5, 20. Taik. 2, 4, 22. Med. l. 106. Uééval. Suga. 1, 137, 11. 140, 5. 221, 18. 228, 20. 2, 174, 18. 343, 1. पितं यदि शर्कार्या शाम्यति को उर्थः परोलेन Райкат. 1, 423. Duòrtas. 79, 14. — 2) f. ई = परोलिका (ड्योतस्त्री) Med. = केष्पातकी, केश्यातकी H. 1188. Halàl. 2, 47. — 3) n. eine Art Zeug (vgl. पर) Med. Uééval. ततु गुड्यारेदेशीयविचित्रपर्वस्त्रम् ÇKDa.

परालक 1) m. Muschel (मृक्ति) ÇABDAM. im ÇKDR. — 2) f. परालिका = पराली = ज्यातस्त्री eine Gurkenart AK. 2,4,4,6; vgl. रीर्घ॰.

पैराकस् (पर + श्रोकस्) n. Zelt H. an. 2,322.

पराह (nach Padap. परंडजर) m. ein best. Körpertheil: प्रतिघानाः सं धावतूरं: पराह्मवाघानाः Av. 11,9,14.

Чॅट, m. AK. 3,6,3,17. m. n. Siddel. K. 251, b, 5. 1) m. Tafel, Platte; = फलक (nach CKDR. und Wils. Schild) TRIK. 3,3,98. शिला ein flacher zum Sitzen sich eignender Stein MBB. 2,90. R. GOHR. 2,105,6. Ragn. 18, 16. Çak. 33, 2. मिशासिलापर im Prakrit 82, 1. Im Index zu TRIK. 2,3,5 bezeichnet शिलापट्ट einen zum Zermahlen dienenden flachen Stein, eine Bed., welche auch dem einfachen पर H. an. 2,93 und Med. t. 21 zuerkannt wird; dieses bedeutet aber nach denselben Autt. auch पीठ Sitz. श्रामन ein flacher Sitz Schol. zu Katı Ça. 402, 17. 18. 404, 16. तृलाधार ° Mir. in Z. d. d. m. G. 9, 666. त्रप्तामसीस ° lamina Suça. 2,109,6. क्रिक्सपट्रिक्सपारिश होरि: Bulg. P 8,15,15. eine (kupferne) Platte, auf der eine Urkunde eingegraben wird, = न्पशासन, राजादि-शासनात्तर Taik. 3,3,98. H. an. Med. शासनं पटे सुदमातर निवेशितम Maak. P. 36.8. दह्या भूमिं निबन्धं वा कृता त् कार्यत् — पटे (v. 1. पटे) वा ताम्रपटे वा स्वमद्रापरिचिक्तितम् Jaén. 1,317. fg. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 10, Çl. 36. प्रशस्ति Riga-Tab. 1, 15. भाल , ललार der flache Stirnknochen: यद्वात्रा निजभालपरृलिखितं (hier zugleich Tasel sum Schreiben) स्त्रीकं मकद्वा धनम BRARTR. 2, 41. ललार AMAR. 88. PANKAT. 35, 2. 218, 2. eine Tasel, auf die ein Bild ausgetragen wird (häufiger in dieser Bed. पर): ततः प्रस्तीर्य परुं सा चित्रलेखा स्वयंकृतम् Hariv. 9988.

पर्ह्य gemalt 9983. चित्रपर् Gemälde, Bild 10069. चित्रपर्गत gemalt 9987. Vgl. गारी॰, चीन॰, द्वार॰. — 2) m. Binde, Band, Zeugstreifen, Streisen, Stirnbinde, Turban; = त्रणादिबन्धन H. an. Med. = उन्नी-षादि Svamın, = उत्तरीयादि (vulg. एकपाद्रा d. i. eine Breite vom Zeug) Subbuti, = काष्य Seide Микита, = लाक्तिकाषयम्स्रीपादि Вилв. zu AK. ÇKDa. Suça. 1,15, 3. 25, 10. 2,23, 1. 337, 19. मृड े 1,66, 7. हुनूल 323,4. वस्त्र° 16,9. 18,2. प्रदास्त्रासरीकृत 2,14,10. माल्यानि तस्योद्धीय-तानि पैट्रेः MBn.3,10066. कम्बलादीनि वस्त्राणि नैामपट्टाम्बराणि च R.1, 74,3. बबन्धः शणपर्देः 5,44,12. पेट्टः कार्पासिकैः 56,138 (vgl. 49.5, wo पेटेः gelesen wird). श्राम्सत्रण 🌣 Råés - Tar. 4, 454. तूर्णीर्पट्परिणाइभुजास-हाल Milav. 85. °वासस् MBn. 12,11275. durch परुवस्त्र wird चीनाणक erklärt Mallin.zu Kumiaas.7.3. धरणिधरस्तनगलितमुक्तपटुचीन Внатт. 10,60. चर्म° Riemen MBs. 13.3456. वज्ञा° beim Pferde H. 1251. নি-र्माकपराः फिणाभिर्वम्काः Hautstreisen Rage. 16, 17. (गरा) परुबद्धा MBs. 7,4664. 6,3875. क्रिक्मपद्रिपनहासा MBE.3,11781. जाम्बूनदम्पै: पैर्टुर्बह्नाम्न विप्ला गरा: 8,2870. 4911. Навіч. 12984. (शक्ति) काञ्चनपर्नहा мвн. 8,7210. (परिचम्) पिनद्धं काञ्चनै: पेंट्रै: HARIV. 13890. R. 3,32,12. व्हमपट्ट-विभूषित (विमान) 6,106,23. Bullo. P. 8,15,5. निर्वृत्तज्ञाम्बन्दपरुशोभे (ed. Calc. 44 बन्धे st. शोमें) — ललाटे RAGH. 18,43. बड्डा ललाटे किमचन्द्रप्रुधं डकुलपटुम् Harry. 7041. 7075. ब्रात्सणस्य तथा दखात्परं द्वय्यमयं प्रभम् । ललारं च्रपसंपन्नं तेनाम्रात्यङ्गना सती ॥ ७८६७. १०७४३. रत्नपरससंचित (मेन्य) MBs. 6,3327. Kathâs. 12, 193. Ràga-Tar. 4,587. 5,332. Bhâg. P. 2,3,21. पदाभिषेक Einweihung der Stirnbinde Schol. zu Kats. Ça. 964, 11. पर (nach dem Schol.) = न्पम्क्ट VARAH. BRH. S. 48, 1. fgg. Es giebt fünf verschiedene Stirnbinden oder Turbane: für Könige, Königinnen, Prinzen, Heerführer und प्रसाद्यद् Ehrenbinden; darüber nandelt der 48sle Adhj. in Varan. Bru. S., der प्रलातिया betitelt ist oder प्रामाण 107 (ANUERAM.), 6. पढ़जन्ध m. das Umbinden der Stirnbinde: ऋष संमा-नयामास पर्वन्धारिना स्वयम्। निज्ञात्सवे वतसराज्ञा गापालकप्लिन्द्रकै।।। Катная. 14, 33. 12, 190. 29, 193. Raga-Tan. 4,718. Nicht recht klar ist die Bed. des Wortes Buac. P. 9,11,21 und Çatr. 10,935. — 3) m. = ਚਰਪਤ ein Ort wo vier Wege zusammenkommen H. an. Med. — 41 = A. gewebtes Zeug: तं तावर्कं परं नित्यमेव निष्पार्यास immer nur ein Stück Zeug zur Zeit Pankat. 251, 16.18. Oaff Weberhandwerk 249, 22. पर-कर्मका Weber 23. चौनपद eine besondere Art Zeug Katuls. 43, 89. — 5) m. N. pr. verschiedener Männer Råga-Tar. 7, 1512. 1517. 1520. 1532. fgg. 8,347 (an mehreren Orten पर् gedruckt); vgl. नर्पर्याम. — 6) f. ई (WILS. 到) a) Stirnschmuck H. an. Vicys im CKDB. - b) Sprungriemen oder Pferdegurt (तालसार्क) Viçva. — c) = क्रम्क 2,4,2,21. = राघ (= लोघ) Symplocos racemosa Roxb. H. an. = पत्तिकालोघ Rigan. im ÇKDa. — 7) n. Stadt (vgl. पट्न, पत्तन) Çabdan. im ÇKDa. — Das Wort scheint, wie schon Benfey vermuthet hat, aus प्र Blatt sich entwickelt zu haben; ein etym. Zusammenhang mit पर braucht nicht angenommen zu werden. Vgl. श्रेश्पर्.

परृक (von पर्) 1) m. a) eine Platte. auf die eine Urkunde eingeyraben wird: लिलेख परेपाध्याचा न परा रानपरृकम् Riga-Tar. 5, 396. b) Binde: तेषामुन्माच्य चतुर्णा शीर्षपरृकान् Karris. 13. 190. ल्रण 28, 159. — 2) f. परिका a) Platte, lamina: लोक् Schol. zu Karj. Çr. 336,